

פא:

עין משפט
גר מצודה

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

נא א מ״י פ״א חט״ל
 שבתות עשור ה' ו'
 סמן לאין פ״ טושיע א״ח
 פ״י תרד ספ״א: 6
נב ב מ״י וספ״א
 טושיע א״ח
 תרד ספ״א: 13
נג ג טושיע א״ח
 פ״א ספ״א: 13
נד ד טושיע א״ח
 תרד ספ״א: 6
נה ה מ״י פ״א חט״ל
 שבתות עשור ה' ו'
 סמן לאין פ״ טושיע א״ח
 פ״י תרד ספ״א: 6
נו ו טושיע א״ח פ״י
 ספ״א: 13
נז ז טושיע א״ח
 שבתות עשור ה' ו'
 טושיע א״ח פ״י תרד
 ספ״א: 13
נח ח מ״י פ״א חט״ל
 שבתות עשור ה' ו'
 טושיע א״ח פ״י תרד
 ספ״א: 13
נצ י מ״י פ״א חט״ל
 שבתות עשור ה' ו'
 טושיע א״ח פ״י תרד
 ספ״א: 13

לעזי רש"י

ליטורגיא (ליטורגיא).
אבקה רפואית ממותקת.

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

צריא ו**ענינים** את
מפשותיכם בתשעה לחדש,
יכול בתשעה חיל בערב,
אי בערב יכול משחשך
חיל בתשעה, הא כיצד
התחיל להתענות מבעוד
יום, מיכן דמוסיפין מחול
גל הקדש. אין לך אלא
דמוסיפין מחול על הקדש
במניסח, כיצאיתו מין,
חיל מערב עד ערב, וכן
ימים טובים וכן שבת
כיצא בו דמוסיפין מחול
על הקדש ומוקטנה היא.

יהאי תנא (ד'דריש בעצם,
אבל אוכלין שאין ראויין ל
חייב ורבי היא, דתני תומין
חי פטור אבל מזוג) חייב
ונגכילא רטיבתא (חייב). (ד'
גפנים פטור, לולבי ג

שהפלפלין חייבין בערלע. אין להקשות כמו שחייבין
בערלה חייבין נמי במעשר וכיון שחייבין במעשר
ממנוממא טומאת אוכלין כדמנן בפרק ב'א סימן (והד' ג.) כל שחייב
במעשר ממנוממא טומאת אוכלין אלמא מניח הסם נמנו וגמרו וזמן
ממנוממאן טומאת אוכלין דל"ל א"ר
ברטיבנא הא גייבשתא אלל ה"ר
שעשעון מייבני'א הקשה מה' דלמא
נב' בכל מערבין (ועיניו דף כח.)
רע גבירי מתעשר וכו' עד וכו'.
גבירי למאי א"ר שכן ראשונים שלא
היה להם פלפלין שחקין אותו
ומטבילין בו את הלל וא"כ כל שכן
פלפלין דעדיפא טפי ואפי' יבישתא
חייב במעשר וכו' דחייב במעשר
יבשתא טומאת אוכלין וכו' דלמא אותן
פלפלין שנשחקין וגובלין אותן במים
כעין שעושין לטבול בו דבר הכהו חזו
בעינייהו לאכליה ואיחייבן במעשר
וממנוממא טומאת אוכלין אבל אותם
שלא גבילו במים שנטמנו ויודקו
כעפירותיה צלמא כעין שעושין לתת
לתוך הקדירה הנה עשורין מן המעשר
דלמא חזו לאכליה הכי ואין טומאת
טומאת אוכלין אי נמי וכו' דרע
גבירי אינו חייב במעשר משום הא
מילתא לחד שמטבילין בו ללי אלל
לאחר שחקתו חזו למיכל נמי בעיניה
ותאסח הכי חייב במעשר וכו' דנקט
הנה ומטבילין בו ללי ולא נקט דלמא
ליה נמי בעיניה משום דעיקר שחקתו
כדי לטבול בו אלל פלפלין דלפ' בחר
שחקתן לא חזו בעיניהו לא מחייבי
עוד י' להקשות על ההיא במעשר
הדירה והרי תאמר דחייבין במעשר
כדאמרין פ"ק דחולין (דף ג.) ואם
אחרת לה עשי לי משלי חושש לשאר
ותבילין אנה משום מעשר ומשום
בעיניהו א"ר ממנוממא טומאת אוכלין
דמנוממא בעיניהו והרובע (ע"ד דף קכ.)
דמפרש בגמרא מאי קיפה פירמא
ופיר' א"ר היא ענמה תטמא טומאת
אוכלין אלל מאי קיפה תבלין ומייהו
קאי לחוש משום מעשר דקתי לא
קאי אלל לשאר אלל משום שביעות
קאי אחרויהו דלפ' אוכלי בהמה י'ס
ממן שחייבין שביעות דמנוממא במס'
שביעות (פ"ח משנה א) ולא נהירא
בדברך בכל מערבין (ועיניו דף כח.)
מנא ר' שםמן בן גלעזר אומר
עוכלא תבלין וליטרא ירק ופי' רש"י
דקאי אלוין פוחתין לעני בגורן אלמא
תבלין חייבין במעשר וי"ל ש' מיני
תבלין ארבע י'ס מן דעיקרן לטעמא
עבדי והנהו פטורין מן המעשר ואין

ממעמאין טומאט אולאין ובהגהו מיירי צהעור ודרוטצ (וואוין דך קא) ויש
 נאן הקדירה וזמו שנת דפבר' בא סימן ומה דך (א: ו) והנה חייבין בא
 מערצין מערצין (עירובין דף עט.) ואע"א דאמרין עלה בפרק ככל מערצין משום
 שערך מיקון קא ולענין עירוב צעין דלוי מכלל וזהו משום עירוב
 הרביתא דא רביתא. ויביטאל הא רחמי מכלל וזהו משום עירוב

[illegible]

ענינו. על דבר אשר ענה את אשת רעוה (דברים כג): היא גופה שבת איקרי. וכלאו ג"ש נמי נפקא מיניה וביה דכיון דאיקרי שבת לענין עיני הוה ליה כשבת לעניש ואזהרה: השבתו שבתכם. ומשבת שבתון לא גמר דאיקרי שבת דאיטריך ליה לרבווי כל (ה) הענין

דלמחר בריש פרקין (דף ער.) שנתון
שבות אי נמי שנת שנתון היא לאו
יומא חיזקיה שנת אלף הכי קמחר
מנוח' מרעוה און לכס ויכנס וזכר אף
דכמיז שנת שנתון הוא לשון זכר אף
לשון מנוחה הוא לשון זכר אלף יומא
לא חיזקיה שנת להכי נקט משבתו
שנתכס יומא דיהוה גוסיה חיזקיה
שנת: **מיכישא** ליה **לנדנשיא**. לשאר
ימים טובים ולא חיוס כפורים
קאי: **וטנא דעלס עלס**. מדלעטרין
למעוטי דלעוספת החול מעינש
ומחזקיה ממילא שמעין דמוסיקא
והאי ועינש בתשעה מאי עביד ליה:
כל האורב וסושה וכו'. והכי משמע
קרא ועינש בתשעה כלומר התקן
עמך בתשעה (ו) שחולל התשעהות
בשעה ומתקפיה קרא בלשון עיני
לומר כך הרי הוא כאלו מתענה
בתשעה: **כס פללין**. אין זה "שכ
הדעת שאלו זה דרך חילתו: **מסיכי**
וכו' שאלו מחלל קין ליה: **השליכא**.
חייבין בערלה. מין איין הוא: **השליכא**.
חזי למילל: **הימלשא**. ליטוריג'ה
שמפטמים בשמים כחשים בדגש: **מבי**
הגדול. מארץ כנע: **שרי**. ואין זו
משום ביטולי נכריש שחלל במות
שהוא חי ולא משום גיעולי נכרים
דיתקן טעם לפגם ומדקמחר אין זו
משום ביטולי נכרים ש"מ דרך חילתו
כשהוא חי: **מרי'ה עוס דס כפופריס**.
אלל בלבלו קודם ר"ה כנר נעשו
קשים ועץ בעלמא נינהו: **משיב**
אס הכנס. ומנבל את העיני:
מונו. נתנו זו מים לתמים כחו:
מנח'.

יגא למרימור והאמר רב נחמן ^ההאי י'המלתא דאחי
כינן עליה כורא פרי האדמה לא קשיא הא ברמיכתא
ל על קנים פטור ^הלולבי גפנים חייב ^האלו הן לולבי
מגדלאה כל שלכלבו מר"ה ועד יוה"כ ורב כהנא
תניא כוותיה דר' יצחק מגדלאה אכל עלי קנים
יובי אלו הן לולבי גפנים כל שלכלבו מר"ה ועד
מזריס פטור: הוה חומין חייב מתני' מני רבי היא
משיב את הנפש דרש רב גידל בר מנשה מבירי
לשנה נפקי כולי עלמא מוגו ושחו חלא שמע רב
מר דאמרי אנא דיעבד לכתחלה מי אמרי אימר
כא מי אמרי אימר דאמרי אנא ^החי מוגו מי אמרי:
מתני'

ז' דחא לאכילה בעינייהו כגון בלל וקפלטו ויזילא בהם פעמים שמחבנין
 ושם ימטמא טומאת אוכלין ובהנהו איירי ב"ק דחולין (דף י.) ובבבלי
 דקדמה בה תבלין ותבלין לאו בני אכילה נינהו היינו בלא חיקון לגמרי
 מידי דהוה אחמין ושעורין דאין מערבין בהן וחייבין במעשר:
 מרין בבילד מזכרין (ברכות דף יו:) דונגילא יצטתא אינה טעונה בדרסה:
 אלף

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) ר"ה דף ט"ז, (ב) ו"ל שבתות, (ג) ו"ל שבתות ימים טובים וכו"ל ב"ה ט"ז, (ד) ו"ל מוספין ב"ה ט"ז, (ה) ברכות דף ח' פסחים דף טח: ר"ה דף ט"ז, (ו) ברכות דף ל"ז, (ז) שם סוכה דף ל"ה, (ח) וברש"י שם ו"ל, (ט) ברכות דף לו: ע"ש.

תורה אור השלם

1. שבת שבתון דוא
לכם ועיתים את
נפשותיכם בתשעה
לחדש בערב מערב עד
ערב חשבתו שבתכם:
ויקרא כג לב
2. וזי תבאו כל עץ מאכל
וערלתם ערלתו את
פריו שלש שנים יהיה
לכם ערלים לא יאכל
ויקרא ט כג
3. ארץ אשר לא
בסמכתה תאכל כל הלש
לא תחסר כל בה ארץ
אשר אבניה ברזל
ומרחריה תחבט נחשת:
דברים ח ט

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה תשנתו כי
לרצוי כל העניינים
בדאמורן גרים פתקין דף
עד ע"ה שבת שבחור כי
זי נמי: (3) ד"ה כל האוכל
כי התקן עלמן תשעה
כדי שחול ללחמנות:

תום' ישנים

[illegible]